

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/3109-0/2015
Budapest Donáti u. 35-45.	Dátum: 2015 OKT 21.
1015	Oldal: 1
Melléklet: 18 + mlh	Szerzőiroda:

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:	442/2015
postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen	
ÉRK.:	2015 OKT. 13 100.
PÉLDÁNY:	FELZETT
MELLÉKLET	KÖZTÖK:
ÜGYSZÁM UTÓIRATON:	G.M.8812013/15

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (8000 Székesfehérvár, Dózsa Gy. tér 1.) útján a Pp. 359/B.§. (1) bekezdésére hivatkozással.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott indítványozó által, meghatalmazással igazolt jogi képviselő útján

i n d í t v á n y o z o m

a Tisztelt Alkotmánybíróságnál hogy, az Alkotmánybíróság vizsgálja meg, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§- az alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.10.175/2015/3. sorszám alatt meghozott Ítéletét, az Abtv. 43.§. foglalt hatáskörében állapítsa meg az Ítélet alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mert a támadott határozat figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében rögzítetteket.

Az Ítélet megsértette az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, továbbá ugyanezen fejezet IX. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Mivel az ügyünkben hozott döntés illetve a bírósági eljárást befejező döntés a fentiekben hivatkozott Alaptörvényben biztosított kérelmezői jogokat sérti - ezt alábbiakban részletezem - és a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítettem, fordulok a T. Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panasz indítvánnyal.

Az Abtv.52.§ (1) bekezdése alapján a panasz megalapozása körében - határozott kérelemként- itt összefoglalóan, a továbbiakban pedig részletesen indokolva kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság panaszunknak szíveskedjen helyt adni-, érdemben a kérelmet elbírálni, és az alábbiakban részletezett bírói döntést és a kapcsolódó bírósági határozatokat pedig az Abtv. 43.§. (1) és (4) bekezdése szerint megsemmisíteni szíveskedjék.

Kapcsolódó bírósági ítéletként jelölöm meg:

- a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.10.175/2015. számú Ítélete
- a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.20.457/2014. sz. ítélete
- a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.20.507/2009. számú végzése
- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.520/2007. számú ítélete
- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.88/2013. számú ítélete

Noha az Alaptörvény alapelveiben annak R) cikk (2) bekezdésében rögzítésre került, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a határozatot hozó bíróságok, illetve legutoljára eljáró Kúria, mint felülvizsgálati bíróság is Alaptörvény-ellenesen döntött érdemben, megsértve ezzel az indítványozó felperes Alaptörvényben biztosított azon jogait, hogy ügyében törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Indokolás

I. Előzmények:

Lovasberény Község Önkormányzatának Képviselőtestülete és Vereb Község Önkormányzatának Képviselőtestülete 2005. augusztus 01. napjával létrehozta a Lovasberény-Vereb Közoktatási Intézményi Társulást. A Társulás fenntartásában székhelyintézményként működött a Lovasberényi Általános Iskola és tagintézményként a Verebi Általános Iskola.

Az iskola igazgatója [REDACTED] 2006. december 15-i hatállyal lemondott igazgatói beosztásáról és 2007. január 01. napjától [REDACTED] került igazgatóként kinevezésre.

Vereb Község Önkormányzata 2007. év elején jelezte a Társulás megszüntésére irányuló szándékát, melyről a két érintett önkormányzat 2007. évben előzetesen döntött – az akkor hatályos közoktatási törvény rendelkezéseinek megfelelően –, majd a társulás megszüntetésével kapcsolatos megállapodás a két önkormányzat között 2007. július 31-i hatállyal jött létre 2007. július 27-i együttes testületi döntést követően.

Kérelmező pedagógus munkakörben dolgozott a Társulás által fenntartott intézményben. A jogelőd intézménynél jogviszonya az eljárást megindító keresethez F/2. alatt csatolt dokumentum alapján 1996. április 10. napjától állt fenn.

Lovasberény Község Önkormányzatának Képviselőtestülete 2007. június 08. napján döntött 44/2007. (VI.08.) számú határozatával arról, hogy a Társulás fenntartásában működő Lovasberényi Általános Iskolánál létszámleépítést hajt végre, 1 fő tanítói álláshelyet megszüntet. E határozat alapján a kérelmező közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltatói jogokat gyakorló intézményvezető 2007. június 19. napján felmentéssel megszüntette. A kérelmező 2007. július 17. napján keresetet nyújtott be a Székesfehérvári Munkaügyi Bírósághoz a felmentési ok valótlanságának megállapítása mellett kérte a felmentés jogellenességének megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását. Az I. fokon eljáró bíróság a keresetlevelet kibocsátotta, melyre az alperesi intézmény 2007. október 24. napján nyújtott be érdemi ellenkérelmet, melynek 4. oldalán a (2)-(3) bekezdésében rögzítette, hogy kérelmező munkaköri feladatait nem a közérdek figyelembevételével látta el, továbbá az alábbiakat rögzítette:

„a felperes által a keresethez csatolt újságcikkek egyértelműen mutatják, hogy a felperes milyen eszközökkel próbálta lehetetlenné tenni a lovasberényi iskolai oktatást... azonban a felperes által csatolt melléletekből kiderül, hogy a felperes közel sem tartotta be ezeket a követelményeket a munkáltatójával szemben (a jóhiszeműség és a tisztesség követelménye).”

Az I. fokon eljáró bíróság felé a kérelmező indítványozta, hogy az alperesi intézménynél oktatási feladatot ellátó dolgozók vonatkozásában teljes körűen szerezze be a kinevezéseket és kinevezés módosításokat, mivel alperes arra is hivatkozott, hogy átszervezést kellett végrehajtani. A bizonyítási indítványt az eljáró bíróság mellőzte.

Az I. fokú bíróság 2008. december 12. napján 22. sorszám alatt ítéletet hozott (4.M.520/2007/22.). Az ítélet ellen a kérelmező nyújtott be fellebbezést, sérelmezve a közös fenntartású intézményben a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeinek megfelelő állásfelajánlás elmulasztását, tekintettel arra, hogy a kérelmező részére állásfelajánlás nem történt, annak ellenére, hogy a közös fenntartású intézményben volt üres álláshely. A fellebbezés folytán eljáró II. fokú Bíróság 2007. június 17. napján a fenti ítéletet hatályon kívül helyezte, és az I. fokú Bíróságot új eljárásra utasította (3.Mf.20507/2009/4. ítélet).

A megismételt eljárást a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 4.M.465/2009. szám alatt folytatta, ahol a korábbi bizonyítási indítványok fenntartása ellenében nem tartotta szükségesnek továbbra sem annak vizsgálatát, hogy ténylegesen milyen változtatások történtek a közös fenntartású intézményben foglalkoztatott munkavállalók esetében, kizárólag a tanítói munkakörben foglalkoztatott három nevesített személy általi feladatellátást vizsgálta.

A széles körben lefolytatott bizonyítás – a hatályon kívül helyező végzésben megfogalmazott útmutatás értelmezése alapján – kizárólag arra szorítkozott, hogy az alperesi intézményben történt-e sajátos nevelési igényű gyermekek ellátása, illetve ténylegesen biztosított-e az intézmény ellátást. Azonban az nem került vizsgálatra és bizonyításra, hogy ténylegesen az alperes által

nevesített személy, vagy más jogviszony keretében igénybe vett szakember látta el ezeket a gyermekeket.

Az I. fokon eljáró tanács összetételében a per folyamán változás következett be, emiatt 2011. évtől a tárgyalási időközök egyre hosszabbak lettek, illetve az eljárás egy ízben félbeszakadt az alperesi intézmény megszűnésére tekintettel. Emiatt az I. fokú eljárás 2007. júliusától 2013. november 20. napjáig tartott.

A november 20. napján kihirdetett ítélettel szemben a kérelmező nyújtott be fellebbezést, kérve az I. fokú ítélet megváltoztatását és a kérelmező keresete szerinti marasztalást. A II. fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék két tárgyalást tűzött ki a fellebbviteli eljárásban, majd 2014. szeptember 30. napján ítéletet hozott.

A II. fokú Bíróság szükségesnek tartotta megvizsgálni az intézmény dolgozói közül tanítói munkakörben foglalkoztatott dolgozókra vonatkozó kinevezéseket, és azok módosításait, azonban az intézmény teljes körű dolgozói állományát nem vizsgálta a munkakör felajánlhatósága kapcsán.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény szabadság és felelősség fejezetének rendelkezéseit sérti a kérelmező felmentésének (2007. június 19.), illetve a peres eljárást megindító kereset benyújtásának (2007. július 17.) időpontjától eltérően az alperes által végrehajtott átszervezés ezen időpontot lényegesen meghaladó időpontbn (2007. szeptember 01.) történő vizsgálata.

A kérelmező a felmentő határozat kézhezvételét követő 30 napon belül kellett, hogy döntsön a kereset megindításáról és a keresetlevélben érvényesített igényét csak az ebben az időpontban fennálló körülményekre alapíthatta.

A sérelmezett bírósági eljárásban mindhárom bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a felperes felmentésének időpontjában még a Társulás, mint jogi személyiséggel rendelkező költségvetési szerv létezett, működött, a működésére vonatkozó szabályokat a két fenntartó önkormányzat határozta meg. A Társulás által fenntartott intézmény pedagógusai nem csupán a Lovasberényi Általános Iskolában nyertek foglalkoztatás, hanem a verebi tagintézményben is, ennél fogva a foglalkoztatottak jogviszonyának, illetve az intézményi létszámok betöltöttségének vizsgálatára irányuló kérelmezői indítvány mellőzése súlyosan sérti az Alaptörvényben megfogalmazott eljárásjogi követelményeket.

Mindhárom fokú bíróság hivatkozott a felmentést megelőző időszakban foglalkoztatott dolgozók kinevezésére és munkakörére, és azt állapították meg, hogy a létszámleépítés ténylegesen megvalósult.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria által meghozott ítélet indokolása 13. oldalán rögzíti, hogy „*a felmondásnak a felmondási iratban történt indokolása végleges, az utólag nem egészíthető ki és nincs helye olyan új felmondási ok bizonyításának, amelynek közlése a felmondásban nem történt meg. A következetes ítélkezési gyakorlat alapján azonban nincs akadálya annak, hogy a munkáltató jogvita esetén konkrét adatokkal igazolja az indok valódiságát és okszerűségét.*” A Kúria álláspontja szerint a létszámleépítésre alapított felmentés esetén a feladatokat a megmaradó létszámmal kell ellátni, amely a munkáltató számára átszervezési feladatot jelent.

A perbeli esetben alperes a felmentésben közölt indokok bizonyításaként hivatkozott a munkakörök átalakítására.

A kérelmező álláspontja szerint az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hogy a kereset benyújtásának időpontjától eltérően utóbb megvalósult átszervezés figyelembevételével igazolta a felmondási ok valódiságát a munkáltató – melyet a bíróság elfogadott. Ezzel – a felmentésben egyébként nem közölt – **átszervezési szándékot** fogadta el a felmentés valós indokának.

A perbeli esetben a létszámleépítés indoka – az iratoknál elfekvő képviselőtestületi jegyzőkönyv tanúsága szerint – az volt, hogy a felsőbe átkerülő két negyedikes osztály helyett egy első osztály indult.

Erre tekintettel teljességgel megalapozatlan a Kúria ítéletében foglalt azon indokolás, hogy a létszámcsökkentés miatt az ellátandó feladatok alacsonyabb létszámmal történő ellátása indokolta az átszervezést, ugyanis az **átszervezésre** – melyet a kérelmező, mint tény nem is vitatott –

elsősorban a kérelmező felmentését 2007. június 19-ét követően felmerült okból, a Társulás 2007. július 31. napjával történő megszűnésére tekintettel került sor.

Nem felel meg az Alaptörvény követelményeinek az indokok ily módon történő utólagos kiegészítése, mivel a kérelmezőtől függetlenül felmerült okból került sor az átszervezésre, melynek utólagos jellege bármilyen irányban igazolni képes a munkáltatói szándékot.

A kérelmező előterjesztett kereseti követelése kizárólag arra irányult, hogy esetében a **felmentés időpontjában volt felajánlható álláshely, amelyet a munkáltató elmulasztott felajánlani** – másodlagos kereseti kérelme pedig joggal való visszaélésre alapítottan kérelmezőnek a fenntartó által elvárt eltávolítása az intézményből. A másodlagos kereseti kérelemmel összefüggésben egyet értünk azzal, hogy a vizsgálatra került, miért éppen a kérelmező felmentésére került sor – azonban iratellenes az átszervezésre hivatkozás, amikor a létszámleépítést elrendelő határozatban tulajdonképpen nevesítésre került a két negyedik osztálytanító.

A Kúria álláspontja szerint megalapozatlanul panaszolta a kérelmező a létszámhelyzet alakulására vonatkozó bizonyítási indítványainak mellőzését.

Az ítélet indokolásának 14. oldala azt rögzíti, hogy a tantárgy felosztás kimutatásával alperes megfelelően felvázolta a felmentés okszerűségét.

Azonban egyik eljáró bíróság sem vizsgálta azt a körülményt, melyet kérelmező az I. fokú eljárásban, illetve a felülvizsgálati kérelmében is rögzített (kérelmező 2011. február 11. napján kelt előkészítő irata), hogy az alperes által rendelkezésre bocsátott tantárgyfelosztás részlegesen került benyújtásra, nem kerültek teljes körűen átvezetésre az évközben eszközölt változtatások, kizárólag a peres eljárásban nevesített személy vonatkozásában történt meg annak kézzel való javítása.

Nem megismételve ugyanezen beadványban rögzítetteket, nem kerültek alátámasztásra a benyújtott dokumentumok abból a szempontból sem, hogy azok jóváhagyásáról, elfogadásáról történő döntések csatolásra kerültek volna.

Teljességgel mellőzték az eljáró bíróságok annak vizsgálatát, hogy a kérelmező felmentését követő átszervezés eredményeképpen ténylegesen nem tanítói álláshely megszűntetése történt meg. Ezt kérelmező beadványaiban részletesen kimunkálta, ennek ellenére az eljáró bíróságok nem vizsgálták ezen körülményeket, kizárólag azt, hogy ténylegesen történt-e munkakör változás az átszervezést követően, nevezetesen, hogy ténylegesen látott-e el gyógypedagógusi feladatokat az eljárásokban nevesített személy 2007. szeptember 1. napjától. A kérelmező által kimunkált adatok vizsgálata azonban csak a foglalkoztatott pedagógusok kinevezéseinek, munkakörének rendelkezésre állásával vált volna bizonyíthatóvá. Ezen adatok nem álltak a kérelmező rendelkezésére, és ezek beszerzése felől kizárólag alperes illetve az eljáró bíróságok intézkedhettek volna, melyet bizonyítási indítványként a kérelmező többször elő is terjesztett.

Az Alaptörvény szabadság és felelősség fejezetének XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzítettek szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

Kérelmező álláspontja szerint az ésszerű határidőn belül történő elbírálás követelményét az I. fokon eljáró bíróság megsértette, indokolatlanul hosszú tárgyalási időközök tartásával az eljárás elhúzódását eredményezte.

A lefolytatott bizonyítási eljárás dokumentumok becsatolására, illetve tanúk meghallgatására szorítkozott, sem szakértői bizonyítás, sem egyéb szervek megkeresése a perben nem történt meg, amely alátámasztotta volna a tárgyalási időközök indokolatlanul hosszú időtartamát.

Kérelmező álláspontja szerint a tisztességes és nyilvános tárgyalás követelményének részleteit a bíróság tevékenységére vonatkozó eljárásjogi szabályozás határozza meg és a tisztességesség követelményének történő megfelelést e viszonylatban lehet csak értelmezni.

A periratok tanúsága szerint a perben alperes rendszeresen a tárgyalást megelőző 2., 3. napon vagy a tárgyaláson nyújtotta be előkészítő iratait, annak ellenére, hogy valamennyi tárgyalási jegyzőkönyv mellőzés terhével határozta meg a felek által teljesítendő eljárási cselekményeket.

A II. fokú eljárásban meghatározott dokumentumok csatolását alperes ugyanilyen rövid határidővel biztosította, így azokra történő reagálásra, észrevételezésre kérelmező részére rendkívül rövid idő állt rendelkezésre.

Az eljáró bíróságok egyelten alkalommal sem éltek a mellőzés lehetőségével, ugyanakkor felperes a pervitele során arra kényszerült, hogy utólagos észrevételeket tegyen írásban kelt beadványokban. Ezáltal sérült a fentiekben megfogalmazott követelmény.

A kérelmező sérelmezte az eljárás során, hogy felmentésére nem rendeltetésszerű joggyakorlás keretében került sor, összefüggésben azzal, hogy házastársa korábban Lovasberény település polgármestere volt.

A keresetlevélhez csatolt és az alperesi ellenkérelemben is hivatkozott újságcikkekben rögzítettek egyértelműen a kérelmezőre utaltak, akinek véleménynyilvánítási tevékenységére tekintettel a felmentését ezen újságcikkek előrevetítették.

Az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítási jog korlátait maga az Alaptörvény határozza meg és a kérelmező véleménynyilvánítására utaló elmarasztalás, majd későbbi felmentés kérelmezői álláspont szerint sérti az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánításhoz való jogát.

A lefolytatott bizonyítási eljárás során igazolódott, hogy fenntartói elvárás volt a kérelmező jogviszonyának megszüntetése, ennek ellenére az alperes kifejezett nyilatkozatával szemben a már fentiekben hivatkozott átszervezés megállapíthatósága súlytalanná tette a peres eljárásban bizonyított, illetve bizonyításra nem szoruló alperesi nyilatkozatban foglalt tényeket. A véleménynyilvánítás szabadságát sérti a munkáltatói retorzió utólagos átszervezésre alapított jóváhagyása, amely ezáltal az Alaptörvény sérelmét is megvalósítja.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy jelen alkotmányjogi panasz alapján szíveskedjen megvizsgálni a sérelmezett bírósági döntést, szíveskedjen megállapítani annak Alaptörvénybe ütközését, és ennek eredményeképpen szíveskedjen a sérelmezett jogerős határozatot hatályon kívül helyezni. A kérelmező az alkotmányjogi panaszt a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott, a sérelmezett határozatot hatályában fenntartó ítélete ellen is előterjeszti.

A jogi képviselő meghatalmazását az alkotmányjogi panasz benyújtására a beadványhoz mellékeljük.

Gárdony, 2015. október 08.

